

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України

_____ 2021 року № _____

ПОРЯДОК
подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації

I. Загальні положення

1. Цей Порядок розроблений відповідно до підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – Кодекс) та визначає процедуру подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

2. У цьому Порядку терміни та скорочення вживаються у значеннях, наведених у Кодексі.

3. Одноразове (спеціальне) добровільне декларування – це особливий порядок добровільного декларування фізичною особою належних їй активів, розміщених на території України та/або за її межами, якщо такі активи фізичної особи були одержані (набуті) такою фізичною особою за рахунок доходів, що підлягали в момент їх нарахування (отримання) оподаткуванню в Україні, та з яких не були сплачені або сплачені не в повному обсязі податки і збори відповідно до вимог законодавства з питань оподаткування та/або міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та/або які не були задекларовані в порушення податкового та валютного законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом будь-якого з податкових періодів, що мали місце до 01 січня 2021 року.

Одноразове (спеціальне) добровільне декларування проводиться з 01 вересня 2021 року до 01 вересня 2022 року (далі – період одноразового (спеціального) добровільного декларування) та передбачає сплату збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

Подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації не є окремим спеціальним порядком офіційного визнання або підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на активи, щодо яких подається така одноразова (спеціальна) добровільна декларація.

4. Збір з одноразового (спеціального) добровільного декларування самостійно розраховується декларантом з вартості належних йому активів з урахуванням ставок такого збору, визначених підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, та відображається ним в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації.

5. Скористатися одноразовим (спеціальним) добровільним декларуванням можуть фізичні особи – резиденти, у тому числі самозайняті особи, а також

фізичні особи, які не є резидентами України, але які були резидентами на момент отримання (набуття) об'єктів декларування чи на момент нарахування (отримання) доходів, за рахунок яких були отримані (набуті) об'єкти декларування, і які відповідно до Кодексу є чи були платниками податків (далі – декларант).

Декларантами не можуть бути:

особи, які станом на дату початку періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування є малолітніми/неповнолітніми або недієздатними особами і при цьому перебувають на повному утриманні інших осіб (у тому числі батьків) та/або держави, або є особами, дієздатність яких обмежена і над такими особами встановлена опіка/піклування;

декларантами також не можуть бути особи, які за будь-який рік, починаючи з 1 січня 2005 року, подавали або мають подавати декларації відповідно до законів, що визначають чи визначали правові та організаційні засади у сфері запобігання корупції (крім тих, які претендували або претендують на зайняття посад, перебування на яких вимагає чи вимагало від особи подання відповідної декларації, та не були призначені або обрані на відповідні посади);

особи, по відношенню до яких з боку України застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції».

Особи, які мають право відповідно до підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу скористатися правом на одноразове (спеціальне) добровільне декларування та не скористалися таким правом, вважаються такими, що повідомили контролюючий орган про відсутність у власності станом на дату завершення періоду проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичної особи, одержаних (набутих) за рахунок доходів, з яких не сплачено або сплачено не в повному обсязі податки і збори відповідно до податкового законодавства на момент нарахування (отримання) таких доходів та/або склад та обсяг таких активів перебуває в межах, визначених підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

II. Об'єкти декларування

1. Об'єктами одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – об'єкти декларування) можуть бути визначені підпунктами 14.1.280 і 14.1.281 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу активи фізичної особи, що належать декларанту на праві власності (в тому числі на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності) і знаходяться (зареєстровані, перебувають в обігу, є на обліку тощо) на території України та/або за її межами станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, у тому числі, але не виключно:

а) валютні цінності (банківські метали, крім тих, що не розміщені на рахунках, національна валюта (гривня) та іноземна валюта, крім коштів у готівковій формі, та права грошової вимоги (у тому числі депозит (вклад),

кошти, позичені третім особам за договором позики), оформлені у письмовій формі з юридичною особою або нотаріально посвідчені у разі виникнення права вимоги декларанта до іншої фізичної особи;

б) нерухоме майно (земельні ділянки, об'єкти житлової і нежитлової нерухомості).

Для цілей підрозділу 9⁴ до нерухомого майна належать також об'єкти незавершеного будівництва, які:

не прийняті в експлуатацію або право власності на які не зареєстроване в установленому законом порядку, але майнові права на такі об'єкти належать декларанту на праві власності;

не прийняті в експлуатацію та розташовані на земельних ділянках, що належать декларанту на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або на праві довгострокової оренди або на праві суперфіцію;

в) рухоме майно, у тому числі:

транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми;

інше цінне рухоме майно (предмети мистецтва та антикваріату, дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, ювелірні вироби тощо);

г) частки (паї) у майні юридичних осіб або в утвореннях без статусу юридичної особи, інші корпоративні права, майнові права на об'єкти інтелектуальної власності;

г) цінні папери та/або фінансові інструменти, визначені законом;

д) права на отримання дивідендів, процентів чи іншої аналогічної майнової вигоди, не пов'язані із правом власності на цінні папери, частки (паї) у майні юридичних осіб та/або в утвореннях без статусу юридичної особи;

е) інші активи фізичної особи, у тому числі майно, банківські метали, що не розміщені на рахунках, пам'ятні банкноти та монети, майнові права, що належать декларанту або з яких декларант отримує чи має право отримувати доходи на підставі договору про управління майном чи іншого аналогічного правочину та не сплачує власнику такого майна частину належного власнику доходу.

2. Об'єктами декларування не можуть бути:

а) активи фізичної особи, одержані (набуті) декларантом внаслідок вчинення діяння, що містить ознаки кримінального правопорушення, крім кримінальних правопорушень або інших порушень законодавства, пов'язаних із:

ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів);

ухиленням від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

порушеннями у сфері валютного законодавства;

порушеннями у сфері захисту економічної конкуренції в частині порушення, передбаченого пунктом 12 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

б) активи фізичної особи, які належать декларанту, стосовно якого розпочато досудове розслідування або судове провадження щодо таких активів за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених статтями 212, 212¹ Кримінального кодексу України (далі – ККУ), а так само статтею 366 ККУ (щодо документів податкової та/або фінансової звітності, митних декларацій, податкових накладних, первинних документів, іншої звітності з податків, зборів, обов’язкових платежів), статтею 367 ККУ (якщо кримінальне правопорушення пов’язане з порушенням вимог податкового, митного, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи);

в) активи фізичної особи або юридичної особи, які належать декларанту, стосовно якого відкрито судове провадження у вчиненні будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 209, 258⁵ і 306, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 368, 368⁵, 369 і 369² ККУ, та/або які підлягають стягненню як необґрунтовані в порядку, встановленому главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України;

г) кошти в національній та іноземній валютах, які на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації перебувають у готівковій формі;

г) активи декларанта, які обліковуються (знаходяться) на рахунках фінансових установ та/або розташовані (zareestrovani) на території країни, визнаної державою-агресором згідно із законом, чи мають джерела походження з такої країни.

III. Порядок подання та відображення інформації в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації

1. Одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається безпосередньо декларантом до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в електронній формі з урахуванням вимог, встановлених розділом II Кодексу, та особливостей, встановлених підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

2. В одноразовій (спеціальній) добровільній декларації відображається така інформація (дані):

відомості про декларанта, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім’я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

відомості про об’єкти декларування, визначені підпунктом «а» пункту 4 підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, в обсязі,

достатньому для ідентифікації кожного з них, зокрема дані про вид, розмір та валюту активу, класифікацію банківських металів. Для грошових активів фізичної особи, розміщених на рахунках у банках або внесених до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації зазначається найменування та інші відомості про банківську або небанківську фінансову установу (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою – зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави), в якій відкриті відповідні рахунки, на яких зберігаються валютні цінності, або до якої зроблені відповідні внески, та відповідно до законодавства засвідчений документ, що підтверджує наявність задекларованих грошових активів фізичної особи на відповідному рахунку.

Для прав грошової вимоги (у тому числі грошових коштів, позичених декларантом третім особам за договором позики) в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації зазначається найменування та інші відомості про юридичну особу-боржника (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою – зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави,) або прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) чи відповідний документ, що посвідчує особу іноземця або особи без громадянства) фізичної особи – боржника, номер та дата документа, що підтверджує право грошової вимоги;

відомості про об'єкти декларування, визначені підпунктами «б» – «е» пункту 4 підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, із зазначенням інформації, що дає змогу їх ідентифікувати, зокрема про їх місцезнаходження або місце зберігання (крім предметів мистецтва та антикваріату, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів, банківських металів, які не розміщені на рахунках, пам'ятних банкнот та монет тощо), вид, назву, рік виробництва (випуску) тощо;

самостійно визначена декларантом у національній валюті база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування. До одноразової (спеціальної) добровільної декларації декларант зобов'язаний додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі місцезнаходження (реєстрації) активу фізичної особи за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених підпунктом «а» пункту 4 підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу. У разі місцезнаходження (реєстрації) інших активів фізичної особи в Україні декларант може додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування;

ставка та сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

В одноразовій (спеціальній) добровільній декларації не зазначається інформація про джерела одержання (набуття) декларантом об'єктів декларування.

У кінці одноразової (спеціальної) добровільної декларації проставляється відмітка, якою декларант підтверджує, що відносно нього не застосовувалися з боку України спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції» та починаючи з 01 січня 2005 року декларант не подавав або не мав права подавати декларації відповідно до законів, що визначають чи визначали правові та організаційні засади у сфері запобігання корупції (крім тих, які претендували або претендують на зайняття посад, перебування на яких вимагає чи вимагало від особи подання відповідної декларації, та не були призначені або обрані на відповідні посади).

Інформація, що міститься в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, є податковою інформацією.

3. Одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається в електронній формі засобами електронного зв'язку через електронний кабінет з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

Декларант при заповненні одноразової (спеціальної) добровільної декларації повинен зазначати обов'язкові реквізити, визначені пунктом 48.3 статті 48 розділу II Кодексу, наявні у формі одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

У разі подання платником податків до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, одноразової (спеціальної) добровільної декларації, заповненої з порушенням вимог пунктів 48.3 статті 48 розділу II Кодексу та цього Порядку, одноразова (спеціальна) добровільна декларація вважається неподаною та на декларанта не поширюються передбачені підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу державні гарантії та звільнення від відповідальності.

4. У період проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування відповідно до підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу декларант має право уточнити інформацію, зазначену у попередньо поданій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, виключно шляхом подання нової одноразової (спеціальної) добровільної декларації у порядку, визначеному підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу. При цьому попередньо подана одноразова (спеціальна) добровільна декларація, інформація з якої уточнюється, вважається анульованою. Після завершення періоду проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування платник податків має право подати уточнюючий розрахунок до раніше поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації виключно у випадках, передбачених підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

У разі збільшення бази для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування у новій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації здійснюється доплата різниці між визначеною у новій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації сумою збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування і сумою збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, сплаченою відповідно до попередньо поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

Якщо сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначена в уточнюючій декларації, є меншою за суму збору, сплачену на підставі попередньо поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, повернення надміру сплаченої суми збору здійснюється у порядку, визначеному статтею 43 розділу II Кодексу.

5. Декларант може додати до одноразової (спеціальної) добровільної декларації відповідні документи або належним чином засвідчені їх копії, що підтверджують вартість об'єктів декларування, які знаходяться (zareєстровані) на території України.

Декларант зобов'язаний документально підтвердити вартість об'єктів декларування шляхом додання до одноразової (спеціальної) добровільної декларації засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі якщо такі об'єкти знаходяться (zareєстровані) за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених підпунктом «а» пункту 4 підрозділу 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

6. У разі несплати або сплати в неповному обсязі суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, зазначеної в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, у встановлений підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу строк одноразова (спеціальна) добровільна декларація вважається неподаною та на декларанта не поширюються передбачені підрозділом 9⁴ розділу XX «Перехідні положення» Кодексу державні гарантії та звільнення від відповідальності.

**Директор Департаменту
податкової політики**

Лариса МАКСИМЕНКО